

Diumenge XIX(C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 12,32-48): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No tinguis por, petit ramat, que el vostre Pare es complau a donar-vos el Regne. Veneu els vostres béns i doneu els diners com a almoïna. Procureu-vos bosses que no es facin malbé, reuniu-vos al cel un tresor que no s'acabi; allà, els lladres no s'hi acosten, ni les arnes no destrossen res. Perquè on teniu el tresor, hi tindreu el cor (...).

La idolatria

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, aprenem que la llum de la fe és vinculada al relat concret de la vida, al record agraït dels beneficis de Déu i al compliment progressiu de les seves promeses.

El contrari de la fe es manifesta com idolatria. La fe, per la seva pròpia naturalesa, requereix renunciar a la possessió immediata que sembla oferir la vista. Davant l'ídol no hi ha risc d'una crida que faci sortir de les pròpies seguretats, perquè els ídols “tenen boca i no parlen” (Ps 115,5). Veiem, doncs, que l'ídol és un pretext per a posar-se a si mateix al centre de la realitat, tot adorant l'obra de les pròpies mans.

—Qui no vol fiar-se de Déu es veu obligat a escoltar les veus de tants ídols. La fe, en quant associada a la conversió, és l'oposat a la idolatria; és separació dels ídols per a tornar al Déu vivent, mitjançant un encontre personal. Creure significa confiar-se a un amor misericordiós, que sempre acull i perdona, que sosté i orienta l'existència.